

hans Opførsel i Cellen, der kunde motivere det; det staar ikke i Lovudkastet, men det er jo altsaa den højtærede Ministers Mening, og det er rigtigt nok. Det er altsaa hans Opførsel i Cellen, om han er mer eller mindre ustyrlig i Cellen, der motiverer Rotting-slag. Men ligesaa vel som en Bølle og Betler og en Vøsgænger kan naturligtvis ogsaa et Fattiglem, der ikke er dømt ind, være ustyrlig i Cellen og raabe og skrike, og skal altsaa det være tilstrækkeligt Motiv for os til at anvende forpørlig Straf, at der er Tvangsarbejdsanstaltslemmer, der give sig til at være ustyrlige i Cellen og raabe og skrike, maa vi indføre det over helelinien, og hvis det sker, skulle vi ikke give os til at undersøge, om han er kommen ind ifølge Dom eller efter Fattigvæsenets Resolution. — Den højtærede Minister sagde: Man maa have et Middel, et eller andet Tvangsmiddel, indsat i Fattiglovens § 41, thi naar Spændetroje ikke hjælper, maa man have et Middel for at forhindre ham i at raabe og skrike og være ustyrlig i Cellen osv., og derfor maa vi have Rotting. Men naar Rotting nu ikke hjælper — det hjælper nu ikke mod at raabe og skrike, for de skrike vel værre endnu, naar de faa Rotting — hvad vil den højtærede Minister saa? Der maa vel altsaa igen være et Middel, og saa kommer den højtærede Minister vel næste Gang og siger, at saa maa de knibes med gloende Tænger — det har man jo ogsaa set før.

Det glædede mig for Resten meget at se, at den højtærede Minister ikke vilde gaa ind paa den Anvisning, det ærede Medlem for 2den Kreds (B. G. C. Jensen) gav med Hensyn til at forandre § 210. Jeg maa blot gøre den Bemærkning, at den højtærede Minister mente, at denne Paragraf burde egentlig forandres derhen, at Ordene: „Vold eller Trussel om Vold“ blev udeladte, saaledes at der kom til at staa, at den, der uberettiget tvinger en anden til at gøre, taale eller undlade noget, skal anses med en meget alvorlig Straf, og den ærede Minister talte om, at det var en grim Forbrydelse at ville influere paa sine Medborgere. Ja, fra et moralsk Standpunkt er det grimt navnlig at ville søge at influere paa en Mand til at handle imod hans Overbevisning, til at gøre noget, som han ikke anser for rigtigt; det er, moralsk set, høist forkasteligt. Det er høist forkasteligt, naar en Principal søger at paavirke sin Kontorist eller sin Arbejder til at stemme mod sin Overbevisning ved Valgene, søger at true dem med visse Ulemper og med Tvangs-anvendelse. Men jeg tror dog ikke, at man virkelig vil gaa til de grovere Grader af

Vand og Brød eller Forbedringshus mod den Stovrider eller Godsejer, som søger at influere paa sine underordnede til at stemme paa en, som de ikke selv synes om, eller stemme mod deres Samvittighed. Derfor synes jeg, at det er meget rigtigt, at vi lade § 210 staa, og det har ogsaa vist sig, at Domstolene meget vel have kunnet anvende denne Paragraf, saaledes at den blev effektiv. Maa jeg over for det ærede 2det Medlem for 10de Kreds (Bojsen) og det ærede 6te Medlem for 2den Kreds (B. G. C. Jensen) bemærke, at naar de nu virkelig tror, at Voldsgerningerne, de egentlige Bøllegerninger, ere tiltagne saaledes i Antal, og naar de sige, at det maa enhver vide, at det hører til Dagens Orden, at det kan man læse i enhver Avis osv., tror jeg, de have ladet sig lede noget vildt ved at lægge Vægt paa den Slags Ting. Det er for det første Overdrivelse, idet det kun er af og til, man ser det, og dernæst henstiller jeg til enhver, der har levet her i Kjøbenhavn i de sidste 30—40 Aar, om vi virkelig gaa omkring her med Udsigt til at blive overfaldne af Bøller. Nu har jeg gaaet og er bleven gammel her i Kjøbenhavn, men jeg har aldrig været i Kollision med Bøller, og naar maaste det ærede Medlem for 10de Kreds, som ikke bor her i Kjøbenhavn, har været i Kollision med dem, beror det paa en stor Tilfældighed. Jeg har en Følelse af, at baade vi Mænd og ogsaa vore Damer, Kvinderne, kunne gaa omkring her i Kjøbenhavn sikrere end i de fleste andre Byer; jeg vil ikke tale om Byer som London og Paris, men i Byer af Kjøbenhavns Størrelse; i Tyskland eller England kan man ikke nær gaa med den Sikkerhed som her i Kjøbenhavn. Statistikken foragter man, den siger man kan man ikke drage nogen Slutning af, og man gaar efter individuelle Indtryk. Jeg vil da sige, at man skal vogte sig for at lade sin Videnstabs, sin Frygt eller sin Panik gribe ind og give Love derefter, fordi man synes, at der er noget, man helst skulde være af med.

Det ærede Medlem for 2den Kreds (B. G. C. Jensen) er ikke til Stede, ellers kunde jeg nok have lyst til at sige noget om hans Tilbøjelighed til at ville anvende forpørlig Revjelse. Jeg maa sige, at de Erfaringer, man har gjort af den engelske Lovbestemmelse med Hensyn til „Garotters“, tror jeg ikke holde Stik. I øvrigt skal jeg erkende, at de to ærede Medlemmer fra 10de Kreds og 2den Kreds have fremhævet Momenter, som ere graverende, og som kunde give Andledning til en særlig Lovgivning. Det ærede Medlem fra 10de Kreds sagde, at naar Overfaldet sker paa offentlig Gade, er det et gra-